

SCENARIUSZ WARSZTATÓW – Realizacja filmików poklatkowych

Uczestnicy: młodzież. Uczniowie tworzą docelowo kilka grup 2-4 osobowych

Czas trwania: kilka godzin (rozbite na 2-3 spotkania)

Materiały:

Aparaty cyfrowe (1 dla każdej z grup)

Statywy (1 dla każdej z grup)

Stanowisko komputerowe z oprogramowaniem

Ekran

Rzutnik cyfrowy

Kartony, papier xero biały, papiery kolorowe, kartony czarne, nożyczki, nożyki, kleje, plastelina, flamastry, cienkopisy, drobne przedmioty codziennego użytku;

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie w tematykę zajęć i metody realizacji tematu.
2. Dyskusja na temat pięciu słów kluczowych, będącymi matrycą do działań podczas programu.
3. Prezentacja animacji poklatkowych zrealizowanych przy użyciu różnorodnych metod i materiałów – zainspirowanie młodzieży, pokazanie możliwości, jakie mogą wykorzystać.
4. Podział uczestników na grupy 3-4 osobowe.
5. Przydzielenie grupom stanowisk pracy z aparatami cyfrowymi umieszczonymi na statywach.
6. Praca w grupie –
 - a. decyzja dotycząca wykorzystania słów (matryc),
 - b. podział obowiązków w grupie,
 - c. wykonanie wstępnego scenopisu,
 - d. dobór potrzebnych materiałów, omówienie etapów pracy i kompozycji animacji.
7. Praca każdej z grup według scenariusza
 - a. rejestrowanie ruchu krok po kroku, tak by umożliwić płynne przechodzenie klatek w filmie, zwrócenie uwagi na kompozycję w kadrze.
 - b. kontrola wykonanych zdjęć na podglądzie w aparatach cyfrowych, wykonywanie ewentualnych korekt na bieżąco.
8. Skopiowanie wykonanych zdjęć z aparatów cyfrowych na dysk komputera.
9. Pokazanie, w jaki sposób stworzyć animację w programie Windows MovieMaker – wyświetlenie na ekranie obrazu przechwyconego w czasie rzeczywistym z komputera, opatrzenie komentarzem poszczególnych czynności, odpowiedzi na pytania uczniów.
 - a. pobieranie plików do katalogu projektu filmu,
 - b. umieszczanie obiektów na osi czasu,
 - c. edycja grupowa klatek – ustawienia optymalnego czasu wyświetlania,
 - d. nakładanie filtrów i przejść,
 - e. dołączanie ścieżki dźwiękowej w różnych etapach filmu,
 - f. dołączanie napisów końcowych, ustawienie czcionki i kolorów,

g. zapisywanie projektu,

h. zapisywanie filmu.

10. Montowanie filmów przez uczestników, dobór ścieżki dźwiękowej.

11. Zapisywanie powstałych prac w formie elektronicznej na nośnikach: płyty CD/DVD, pendrive'y itp.

12. Podsumowanie warsztatów - wyświetlenie powstałych animacji na ekranie za pomocą rzutnika cyfrowego, zapisanie powstałych prac w formie elektronicznej na nośnikach: płyty CD/DVD, pendrive'y itp.

Opracowała: Martyna Nowak – instruktor Pałacu Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej

SCENARIUSZ WARSZTATÓW

zajęcia kabaretowo- filmowe

Uczestnicy: młodzież

Formy pracy: grupowa 10-cio osobowa

Czas trwania: kilka godzin (rozbite na 5-6 spotkań)

Materiały:

mikrofony na statywach

nagłośnienie

kamera video

mikrofon kierunkowy

rejestrator dźwięku

komputer do obróbki video

program do edycji video Adobe Premiere

kostiumy

rekwizyty

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie w tematykę zajęć i metody realizacji tematu.
2. Dyskusja na temat słów kluczowych, będącymi matrycą do działań podczas programu.
3. Prezentacja filmów i skeczy kabaretowych – zainspirowanie młodzieży, pokazanie możliwości, jakie mogą wykorzystać.
4. Praca w grupie nad scenariuszem filmowym oraz scenką kabaretową
5. Warsztaty filmowe na temat podstawowych elementów produkcji filmowej na planie filmu.
 - a. podział obowiązków w grupie (reżyser, operator, dźwiękowiec, sekretarka planu, montażysta)
 - b. omówienie poszczególnych elementów filmu (obraz, dźwięk, aktor, reżyseria)
 - c. zapoznanie młodzieży z podstawową obsługą kamery, mikrofonu oraz rejestratora dźwięku.
6. Omówienie podstawowych elementów sztuki kabaretowej.
 - a. Warsztaty obejmujące pracę z mikrofonem i podstawowych elementów pracy na scenie.
 - b. podstawy sztuki estradowej
 - c. podstawy budowy skeczu kabaretowego
7. Próby scenki kabaretowej.
8. Nagranie scenek filmowych z użyciem kostiumów z wykorzystaniem poznanych umiejętności.
9. Montaż nagranych materiałów (dodawanie dźwięku, animacji, napisów, itp)
10. Podsumowanie warsztatów - wyświetlenie powstałych filmów na ekranie za pomocą rzutnika cyfrowego, zapisanie powstałych prac w formie elektronicznej na nośnikach: płyty CD/DVD, pendrive'y itp.

Jarosław Cyba

Instruktor ds. kabaretu i filmu

W Pałacu Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej

SCENARIUSZ WARSZTATÓW PLASTYCZNYCH

Temat: Projekt i wykonanie scenografii, rekwizytów i masek do etiud

Cele:

1. Dydaktyczne:

- a) uruchomienie twórczej wyobraźni
- b) umiejętność odczytywania symboliki
- c) budowanie obrazu – scenografii na podstawie scenariusza (etiud)
- d) poznanie metod, zasad i technik niezbędnych do wykonania scenografii, rekwizytów i masek

2. Wychowawcze:

- a) respektowanie reguł i zasad obowiązujących w grupie
- b) podniesienie poziomu integracji grupy
- c) czerpanie radości ze wspólnego wykonywania scenografii
- d) opanowanie negatywnych emocji a pielęgnowanie i rozwijanie pozytywnych
- e) pokonywanie lęków, uwalnianie zahamowań
- f) otwieranie się na nowe formy wyrazu artystycznego
- g) wzmacnianie wiary we własne siły i możliwości
- h) pobudzenie ekspresji fantastycznej

3. Rewalidacyjne:

- a) poprawienie sprawności manualnych

Środki dydaktyczne:

- a) **narzędzia:** pędzle, wałki, nożyki tapicerskie, nożyczki, ucinaki, kombinerki, zszywacz, dziurkacz, cyrkiel, linijka
- b) **materiały:** farby, woda, papier, klej, tektura, siatka druciana, drut, łańcuszek, piłki gumowe

Metody:

- a) rozmowa
- b) dyskusja
- c) burza mózgu
- d) pytania
- e) objaśnienia

Formy:

- a) indywidualna i grupowa praca twórcza

Przebieg warsztatów

1. Przywitanie się z młodzieżą
2. Omówienie znaczeń kluczowych słów
3. Wspólne przemyślenia i budowa scenariusza pod kontem wybranych słów

4. Zainicjowanie rozmowy na temat: sztuka teatralna od podszewki, jak powstaje scenografia
5. Uzgodnienie elementów scenografii
6. Wspólne wykonywanie scenografii - klatki z siatki drucianej z postaciami wewnątrz, tworzenie masek świi (metoda papier i klej- tzw. butafora)
7. Prezentacja scenografii, rekwizytów wraz z maskami podczas prezentacji etudy

Teresa Tronowska – instruktor plastyki w Pałacu Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej

Warsztaty teatralne

Grupa docelowa: uczniowie gimnazjum i liceum

Cel główny: uczniowie podnoszą swoje umiejętności sceniczne i językowe

Cele operacyjne:

- doskonalenie umiejętności posługiwania się poprawną polszczyzną
- doskonalenie umiejętności wykorzystania aparatu artykulacyjnego
- podnoszenie umiejętności w zakresie doboru właściwego posługiwania się słowem i gestem na scenie
- praca nad modulacją głosu
- praca nad doбором repertuaru w zakresie intonacji i siły głosu
- interpretowanie tekstów scenicznych

Zajęcia przeprowadzane z uczniami gimnazjum i liceum:

1. Ćwiczenia artykulacyjne i dykcyjne: Uczniowie wykonują je indywidualnie, powtarzając kilkakrotnie różne fragmenty np.

1) BĄK

Spadł bąk na strąk, a strąk na pąk. Pękł pąk, pękł strąk, a bąk się złąkł.

2) BYCZKI

W trzęsawisku trzeszczą trzciny, trzmiel trze w Trzciance trzy trzmieliny a trzy byczki znad Trzebiczki z trzaskiem trzepią trzy trzewiczki.

3) BZYK

Bzyczy bzyg znad Bzury zbzikowane bzdury, bzyczy bzdury, bzdurstwa bzdurzy i nad Bzurą w bzach bajdurzy, bzyczy bzdury, bzdurnie bzyka, bo zbzikował i ma bzika!

4) CHRZĄSZCZ

Trzynastego, w Szczebrzeszynie chrząszcz się zaczął tarzać w trzinie.

Wszczęli wrzask Szczebrzeszynianie: - Cóż ma znaczyć to tarzanie?! Wezwać trzeba by lekarza, zamiast brzmieć, ten chrząszcz się tarza! Wszak Szczebrzeszyn z tego słynie, że w nim zawsze chrząszcz BRZMI w trzinie!

A chrząszcz odrzekł nie zmieszany:

Przyszedł wreszcie czas na zmiany! Drzewiej chrząszcze w trzinie brzmiały, teraz będą się tarzały.

5) CIETRZEW

Trzódka piegży drży na wietrze, chrzęszczą w zbożu skrzydła chrząszczy, wrzeszczy w deszczu cietrzew w swetrze drepcząc w kółko pośród gąszczy.

6) CZYŻYK

Czesał czyżyk czarny koczek, czyszcząc w koczku każdy loczek, po czym przykrył koczek toczkiem, lecz część loczków wyszła boczkciem.

7) DZIĘCIOŁ

Czarny dzięcioł z chęcią pień ciął.

8) GORYL

Turlał goryl po Urlach kolorowe korale, rudy góral kartofle tarł na tarce wytrwale, gdy spotkali się w Urlach góral tarł, goryl turlał chociaż sensu nie było w tym wcale.

9) HUCZEK

Hasał huczek z tłuczkiem wnuczka i niechęący huknął żuczka. ? Ale heca... - wnuczek mruknął i z hurkotem w hełm się stuknął. Leży żuczek, leży wnuczek, a pomiędzy nimi tłuczek. Stąd dla huczka jest nauczka by nie hasać z tłuczkiem wnuczka.

10) JAMNIK

W grząskich trzcinach i szuwarach kroczy jamnik w szarawarach, szarpie kłącza oczeretu i przytracza do beretu, ważkom pęki skrzypu wręcza, traskom suchych trzcin naręcza, a gdy zmierzchać się zaczyna z jaszczurkami sprzeczkę wszczyną, po czym znika w oczerecie w szarawarach i berecie....

11) KRÓLIK

Kurkiem kranu kręci kruk, kropłą tranu brudząc bruk, a przy kranie, robiąc pranie, królik gra na fortepianie.

12) KRUK

Za parkanem wśród kur na podwórku kroczył kruk w purpurowym kapturku, raptem strasznie zakrakał i zrobiła się draka, bo mu kura ukradła robaka.

13) MUSZKA

Mała muszka spod Łopuszki chciała mieć różowe nóżki - różdżką nóżki czarowała, lecz wciąż nóżki czarne miała.

Po cóż czary, moja muszko? Ruszże mózdzkiem, a nie różdżką! Wyrzuć wreszcie różdżkę wróżki i unurzaj w różu nóżki!

14) PCHŁA

Na peronie w Poroninie pchła płaśała po pianinie. Przytupnęła, podskoczyła i pianino przewróciła.

15) SZCZENIAK

W gąszczu szczawiu we Wrzeszczu klaszczą kleszcze na deszczu, szepcze szczygiel w szczelinie, szczeka szczeniak w Szczuczynie, piszczy pszczoła pod Pszczyną, świszczce świerszcz pod leszczyną, a trzy pliszki i liszka taszczą płaszcz w Szypliszkach.

16) TRZNADLE

W krzakach rzekł do trznadla trznadel:

- Możesz mi pożyczyć szpadeł? Muszę nim przetrzebić chaszczce, bo w nich straszą straszne paszczce.

Odrzekł na to drugi trznadel:

- Niepotrzebny, trznadlu, szpadeł! Gdy wytrzeszczysz oczy w chaszczach, z krzykiem pierzchnie każda, paszczca!

17) ŻABA

Warzy żaba smar, pełen smaru gar, z wnętrza gara bucha para, z pieca bucha żar, smar jest w garze, gar na żarze, wrze na żarze smar

2. Ćwiczenia z emisji głosu: (indywidualne)

Krzyknijcie na głos: "Dajcie mi wszyscy święty spokój!"

Wyszeptajcie ze strachem: "To niemożliwe"

Powiedzcie z pogardą: "To się nigdy nie uda"

3. Kalambury: (praca w grupie)

Przełącz gestem czynność, która sprawia Ci największą przyjemność.

Przełącz gestem czynność, której najbardziej nie lubisz.

4. Ćwiczenia na współpracę i budowanie bezpieczeństwa w grupie:

Wańka - Wstańka- uczniowie stają w ścisłym kole. Jedna osoba stoi w środku, zamyka oczy i bezwładnie opada w różne strony. Uczestnicy zabawy popychają ją delikatnie w różne strony, uważając, by nie upadła. Każdy z uczniów wchodzi do kręgu.

5. Ćwiczenia w interpretowaniu tekstu scenicznego:

Konsultowanie interpretacji fragmentu dramatu Iredyńskiego - właściwe odczytywanie roli przez uczestników, płynne prowadzenie dialogu, współdziałanie słowa, gestu i mimiki.

6. Dyskusja wokół słowa bunt i możliwości wyrażenia tego słowa za pomocą gestu i mimiki: (ćwiczenia grupowe)

Tworzenie mapy myśli wokół słowa *bunt*.

Wskazanie utworów, które podejmują problemu buntu (literackie, filmowe, muzyczne).

Wskazanie, jak gestem można wyrazić bunt: tupanie, zakładanie rąk, bezgłośny krzyk, zaciśnięcie pięści, ucieczka, uderzenie, odepchnięcie itp.

7. Wcielanie się w różne postacie: ćwiczenia dramowe.

Jesteś:

grzeczną uczennicą, pijakiem, matką, lekarzem, staruszką, kierownikiem, osobą nieśmiałą,
gospodarzem domu, nauczycielem, grabarzem, księżniczką, celebrytą, baletnicą,
informatykiem, żebrakiem.

Wyraź to, kim jesteś, za pomocą gestu i mimiki.